

„владѣтели, покровители на християнскитѣ народи въ  
 „изтокъ. Да „се оставятъ българитѣ въ настоящето имъ  
 „робско състояние, това би значило да се прѣдадатъ от-  
 „ново на тѣхнитѣ палачи. Ваше Величество, на която  
 „правдолюбивитѣ и чловѣколюбиви чувства служатъ за  
 „примѣръ на цѣль единъ народъ, не можете допусна, не  
 „можете пожела таквозъ нѣщо; напротивъ, Ваше Вели-  
 „чество не само ще подѣйствува въ тоя случай по начинъ,  
 „щото и просвѣтеното Ви правителство да сподѣли Ва-  
 „шитѣ чувства отъ справедливостъ, но на Ваше Вели-  
 „чество ще бжде още угодно да му вдъхне милостъ и  
 „съжаление къмъ единъ злочестъ християнски народъ, та  
 „да подкрѣпи и то съ всичкото си влияние желанията  
 „на тозъ народъ, изказани въ мемоара, който имаме честь  
 „да поднесемъ на Ваше Величество.

„Госпожо!

„Велика кралица на великъ народъ, бждете и ве-  
 „ликодушна покровителка на единъ народъ, който стене  
 „петъ дълги столѣтия подъ едно жестоко варварско вла-  
 „дичество. Това ще бжде за Ваше Величество още една  
 „славна титла, прибавена къмъ величието на Вашето за  
 „всѣкога достопамятно царуване.

„Имаме честь, Госпожо, да бждемъ на Ваше Вели-  
 „чество най-смирени, най-покорни и най-прѣданни слуги:

*Д. Цанковъ,*

*Марко Д. Балабановъ,*  
 български делегати.

Лондонъ, 29-и септември 1876 г.